

Så vidt jeg husker ...

Et ægtepar (evt. i 40'erne eller ældre) kommer ind til lægen.

- Lægen:** (*Giver hånd til ægteparret*) Goddag, goddag. Hvad kan jeg hjælpe jer med?
- Konen:** (*Hilser og sætter sig ned*) Goddag. Jo, det drejer sig om min mand ("peger" med hovedet over mod manden). Han lugter ikke så godt!
- Manden:** (*Har også hilst og sat sig ned. Åbner munden som for at sige noget, men sukker, da han ved, det ikke nytter alligevel*).
- Lægen:** (*Kigger over på manden og antyder at lugte efter en lugt. Taler tøvende*) Lugter ikke så godt? Nå, javel – er det nu så slemt?
- Konen:** Ja, slemt? Han lugter simpelthen så dårligt, at det næsten kan være farligt!
- Manden:** (*Himmelvender øjnene og ryster på hovedet*)
- Lægen:** (*Forbløffet*) Nå, nå, nå. Farligt, siger du? (*Lugter diskret efter en lugt igen*) Har I prøvet med et bad og en deodorant?
- Konen:** Et bad?
- Lægen:** Nå, ja ja, spørg til side. Men er det noget, der har stået på længe?
- Konen:** Ja, det er det faktisk, det er da mindst et halvt års tid! (*Kigger spørgende på sin mand for at få bekræftet*) Er det ikke rigtigt, Børge? (*Afventer ikke et svar fra manden, men kigger igen over på lægen*).
- Manden:** (*Sukker, taler sagte – uden nogen af de andre hører det*) Jo, min kære ...
- Lægen:** (*Nikker, tænker*) Nå, et halvt år alligevel? Hvordan påvirker det så jer begge? Jeg mener, kan du holde ud at være i nærheden af ham – og (*henvender sig til manden*) kan DU selv holde ud, at du lugter så dårligt?
- Manden:** (*Ligner en, der vil til at sige noget, men konen kommer ham i forkøbet*).
- Konen:** Ja, jeg kan da sagtens holde det ud, men det er jo da upraktisk at lugte så skidt. Det kan da være, du selv kender det – lugter du også dårligt? (*Spørger ihærdigt lægen*).
- Lægen:** (*Forbløffet, antyder at lugte lidt til sig selv*) Hvem, mig? Næh, jeg lugter skam udmærket, tak. Og jeg synes nu da heller ikke, jeg kan lugte, at din tålmodige mand lugter.
- Manden:** (*Sukker atter en gang*).
- Konen:** Nej, netop. For han lugter jo så dårligt, at han ikke engang kan lugte noget, når vi går tur på landet eller på havnen – eller duften fra min gode mad for den sags skyld! Og hvad så, hvis det brænder eller noget, så kan han heller ikke lugte det, og det er da farligt. Han lugter ingenting, og det duer da ikke!
- Lægen:** (*Et lys går op for ham*) Nårh, altså hans lugtesans fungerer ikke, at forstå? (*Kigger spørgende over på manden, der nøjes med at smile og ryste let på hovedet*).

- Konen:** *(Trækker på skuldrene og nikker let)* Ja, sådan kan vi også sige det ...
- Lægen:** *(Begynder at "bladre" på computeren og studere nærmere)* Nåh, jamen det kan jo være nogle næsepolypper, der kan være årsagen til hele balladen, så skal vi jo have dig en tur til næselægen, der kan undersøge det nærmere ... *(Scroller lidt frem og tilbage)*. Men ... Jeg kan se, du allerede har været afsted hos næselægen, og ...
- Manden:** *(Retter sig op i stolen)* Det har jeg, ja. Og jeg har også fået fjernet nogle næsepolypper, der lod til at være årsagen til, at jeg lugtede så dårligt *(ser på sin kone med et overbærende smil)*. Så nu lugter jeg godt igen, tak.
- Konen:** *(Er blevet tavs og følger undrende med i den drejning, samtalen har taget. Ender med at se forbløffet over på sin mand)*.
- Lægen:** *(Har fulgt med på skærmen)* Jaså, jamen det er jo herligt. Men jeg kan se, det er et par måneder siden, du fik polypperne fjernet..?
- Manden:** *(Nikker)*.
- Lægen:** *(Ser undrende og uforstående fra manden til konen og tilbage igen og studser lidt over det)* Nå, jamen så er der vel alligevel ikke rigtig noget, jeg kan hjælpe jer to med i dag? *(Gør klar til at rejse sig for at give hånd, men sætter sig så igen)*.
- Manden:** Øh, jo. Vi kommer faktisk for at høre, om du har nogle råd eller et eller andet mod tankemylder og det her med at have gang i 1000 ting og tanker på en gang – sådan noget, der nok kan påvirke hukommelsen negativt..? *(Oprigtig)*.
- Lægen:** *(Kigger spørgende på dem begge. Tøvende)* Tankemylder..?
- Manden:** Øh, ja. Det er min kone *(peger med hovedet over mod den tavse kone, der nok ser sig slået og sidder med korslagte arme)*. Hun husker ikke så godt!